

पदार्थः । यथा,—

“भावः पदार्थो धर्मः स्यात् वस्तु तत्त्वञ्च
वस्तु च ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(यथा, शकुन्तलायाम् १ अङ्के ।

“सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु
प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः ॥”)

जगति वस्तुद्वयं भावोऽभावश्च । इति न्याय-
शास्त्रम् ॥ सच्चिदानन्दद्वयं ब्रह्म । इति वेदान्त-
सारः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । २१ । ४६ ।

“अहो वस्तुनि मात्सर्यमहो भक्तिरवस्तुनि ॥”

कार्यम् । यथा, कामन्दकीयनीतिशारे । १५ । २५ ।

“वस्तुष्वशक्येषु समुदायमश्नुते
शक्येषु मोहादसमुदायमश्नुते ।

शक्येषु कालेन समुदायमश्नुते
त्रिधैव कार्यव्यसनं वदन्ति ॥”

अर्थः । इति मल्लिनाथः ॥ यथा, कुमारः ।

६ । ६५ ।

“अथाङ्गिरसमगम्यमुदाहरणवस्तुषु ।

ऋषयो नोदयामासुः प्रत्युवाच स भूधरम् ॥”

इतिवृत्तम् । यथा, विक्रमोर्व्वश्याम् ।

“अहमस्यां कालिदासग्रथितवस्तुना नयेन चोट-
केनोपस्थास्ये ॥”)

वस्तुकं, क्री, (वस्तु + संज्ञायां कन्) वास्तुकम् ।

इति शब्दरत्नावली राजनिर्णयदृष्टम् ॥

वस्तुको, स्त्री, (वस्तुक + गौरादित्वात् डीय)

अतचित्तीश्राकः । इति राजनिर्णयदृष्टम् ॥

वस्त्यं, स्त्री, (वस् + क्तिन् । वस्तिर्वासस्तस्यां

साधु । वस्ति + “तत्र साधुः ।” ४ । ४ । ६८ ।

इति यत् ।) दृष्टम् । इत्यमरः ॥

वस्तं, स्त्री, (वस्ते आक्तादितेनेनेति । वस

• आक्तादने + “सर्वधातुभ्यः कृन् ।” उणा० ४ ।

१५८ इति कृन् ।) परिधानाद्युपयुक्तकार्पासादि-

निर्मितवस्तु । कापड इति भाषा । तत्पर्यायः ।

आक्तादनम् २ वासः ३ चेलम् ४ वसनम् ५

अंशुकम् ६ । इत्यमरः ॥ सिचयः ७. प्रोतः ८

लक्तकः ९ कर्पटः १० शटकः ११ कश्मिरः १२ ।

इति जटाधरः ॥ वासनम् १३ द्विचयम् १४

प्रोतम् १५ क्वाटम् १६ वासम् १७ । इति

शब्दरत्नावली ॥ ॥ अस्य परिधानविधिर्यथा,

अङ्गुः ।

“विक्रान्तोऽनुत्तरीयश्च नयश्चावच्छ एव च ।

श्रीतं स्नातं तथा कर्म न नमश्चिन्तयेदपि ॥”

विक्रान्तः परीधानासंभृतकच्छः । तथा च ।

“परीधानादधिक्या निवृत्त्या स्नातुरी भवेत् ॥”

स्मृतिः ।

“वासे एते तथा नाभौ कचत्रयमुदाहृतम् ।

रुभिः कचैः परीधने यो विप्रः स शुचिः स्मृतः ॥”

बौधायनः ।

“नाभौ धृतश्च यद्वस्त्रमाक्तादयति जाशुनी ।

अन्तरोऽयं प्रपन्नं तद्वस्त्रमुभयोस्तयोः ॥”

प्रचेताः । दशा नाभौ प्रयोजयेत् । स्मृतिः ।

न स्यात् कर्मणि कञ्चुकीति । उत्तरीयधारणं
चोपवीतवत् ।

“यथा यज्ञोपवीतश्च धार्यते च द्विजोत्तमैः ।

तथा सन्धार्यते यत्नादुत्तराच्छादनं शुभम् ॥”

इति स्मृतिः ॥

अत्र यथा द्विजोत्तमैः सन्धार्यत्वादिना उप-

वीतं धार्यते तथा उत्तराच्छादनमपि द्विजो-

त्तमैरिति प्रदर्शनमात्रम् । प्रागुक्तभृगुवचनेन

सर्वेषां द्विवस्त्रताप्रतीतिः । पारस्करः । एकश्चे-

द्वावो भवति तस्य उत्तरार्द्धेन प्रच्छादयतीति ।

इत्याहिकतत्त्वम् ॥ ॥ अस्य धारणगुणाः ।

यथा,—

“कान्यं यशस्यमायुष्यमलक्ष्मीं प्रहर्षणम् ।

श्रीमत्पारिवर्द्धं शस्त्रं निर्मलान्तरधारणम् ॥”

इति राजवल्गवः ॥ ॥

अपि च ।

“स्नातस्नानन्तरं सन्ध्यावर्णने तनुमार्जनम् ।

कान्तिप्रदं शरीरस्य कण्ठ्यादौघनाशनम् ॥

कौषेयं चित्रवस्त्रञ्च रक्तवस्त्रं तथैव च ।

वातश्लेष्महरं तत्तु शीतकाले विधारयेत् ॥”

कौषेयं, पट्टाभारं तसरवस्त्रञ्च ।

“मेधं सुशीतं पित्तघ्नं कषायं वक्ष्यते ।

तद्धारयेदुष्णकाले तच्चापि लघु शस्यते ॥”

कषायं कोकची इति लोके । कषायरामरत्नं

वा ।

“शुक्लान् शुभदं वस्त्रं शीतातपनिवारणम् ।

न चोष्णं न च वा शीतं तत्तु वर्षासु धारयेत् ॥

यशस्यं कान्यमायुष्यं श्रीमदानन्दवर्द्धनम् ।

तत्तु वशीकरं रक्तं नवं निर्मलमम्बरम् ॥”

कान्यं कामोद्दीपकम् ।

“कदापि न जनैः सङ्गिर्धर्म्यं मलिनमम्बरम् ।

तत्तु कण्ठलम्बिकरं स्नान्यलक्ष्मीकरं परम् ॥”

अलक्ष्मीरशोभा दाहिनं वा । इति भाव-

प्रकाशः ॥ ॥ (अथ स्त्री वस्त्रादिदर्शनात्

शुभफलं यथा,—

“कन्यां कुमारकान् गौरान् शुक्लवस्त्रान् सुते-

जसः ।

यः पश्येन्नभते यो वा कृत्वादर्शविशामिषम् ॥

शुक्लाः सुमनसो वस्त्रममेध्यालेपनं फलम् ॥

यस्य खादायुरारोग्यं वित्तं बहु च शोभते ॥”

इति वामदे शरीरस्थाने वङ्गिण्याये ।)

अथ नववस्त्रपरीधानादनम् ।

“नक्षत्राशुशुभसुतिष्यविश्रावहृत्-
चित्रोत्तराभिपवनादितिरेवतोषु ।

जन्मर्क्षजीववधशुक्रदिनोत्सवादौ

धार्यं नवं वसनमीश्वरदेवतुष्टौ ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ ॥

अपि च ।

“सूर्यं चाप्यधनं ब्रह्मः शशिर्दिने क्षीशः सदा
भूमिजे

वस्त्राणां बहुता उधे सुरगुरौ विद्यागमः
सम्पदः ।

नानाभोगयुतः प्रमोदप्रयत्नं दिव्याङ्गना भागवे
श्रीरे स्युः खलु रोगशोककलहा वस्त्रे धृते

नूतने ॥”

इति कर्मलोचनम् ॥ ॥

अस्य चारुसंयोगनिषिद्धिर्नानि यथा,—

“मन्दमङ्गलवष्टीषु दादृशां आहवासरैः ।

वस्त्राणां चारुसंयोगो दृष्टव्यासममं कुलम् ॥”

इत्याहिकाचारतत्त्वम् ॥

तद्दानफलं यथा,—

“वासोदक्षिणसालोक्षमन्त्रिसालोक्षमन्त्रदः ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

अपि च ।

“दिजानां ये तु सततं शुभवस्त्रप्रदा नराः ।

वस्त्रगन्धयुतः पश्यान्तेषां सुजलशीतलः ॥”

इत्यादौ वङ्गपुराणे यमशस्त्रिलोपाख्याननामा-

ध्यायः ॥ ॥ तेन विष्णुपूजाविधिर्यथा,—

“दुकूलपट्टकौषेयवाष्पकार्पासकार्पासैः ।

वासोभिः पूजयेद्विष्णुं सुशुभैरात्मनः प्रियैः ॥”

इति तत्रैव क्रियायोगनामाध्यायश्च ॥

तद्यज्ञवल्गुविधिर्यथा । विष्णुधर्मोत्तरम् ।

“वस्त्रं दशान्तमादद्यात् परिधाय तथा पुनः ।

आवृत्तोपानहौ यागमारुह्येव च पादुके ॥”

तस्याधिपतिर्यथा । तत्रैव ।

“वाह्यस्यैव स्मृतं वासः सौम्यानि रजतानि च ।

पद्मिणश्च तथा सर्वे वायव्याः परिकौर्मिताः ॥”

तत्प्रतिग्रहप्रायश्चित्तं यथा । हारीतः । मणि-

वासोगवादीनां प्रतिग्रहे सावित्रादृष्टतं जपेत् ।

अष्टसहस्रं अष्टोत्तरसहस्रम् । इति शुद्धि-

तत्त्वम् ॥ ॥ अपि च ।

श्रीभगवानुवाच ।

“कार्पासं काम्बलं वाष्पकौषेयं वस्त्रमिष्यते ।

तत् पूज्यं पूजयित्वैव मन्त्रेर्देवाय चोत्सृजेत् ॥

निर्दग्धं मलिनं जीर्णं क्षिप्रं गात्रावलिङ्गितम् ।

परकीयं वाखुदटं सुचौर्विहं तथोचितम् ॥

उपकेषं विधौतश्च क्षेप्यमत्रादिदूषितम् ॥

प्रदाने देवताभ्यश्च देवे पैत्रे च कर्मणि ।

वर्जयेत् प्रापयोगेन यज्ञाद्वाप्ययोगेन ॥”

प्रापयोगेन इत्यत्र स्त्रीपयोगेन इति कश्चित्

पुस्तके पाठः ।

“उत्तरीयोत्तरावङ्गीः निचोली मोदचेलकः ।

परिधानश्च पञ्चेतान्यस्युतानि प्रयोजयेत् ॥

शाणवस्त्रं नीशारश्च तथैवातपवारम् ॥”

कश्चित् पुस्तके शाणवस्त्रमित्यत्र मन्त्रिवस्त्रमिति

पाठः ।

“सखातकं तथा दूष्यं पञ्च स्युतान्युदृष्टये ।

पताकाध्वजदण्डादौ स्युतं वस्त्रं प्रयोजयेत् ॥

अन्यचावरणादौ च तदिना शस्ततोऽपि च ।

रक्तं कौषेयवस्त्रञ्च महादेवे प्रशस्यते ।

गीतं तथैव कौषेयं वासुदेवाय चोत्सृजेत् ।

रक्तान् कर्म्मलं दद्यात् शिवाय परमात्मने ॥

विचित्रं सर्वदेवेभ्यो देवीभ्योऽपि निवेदयेत् ।

कार्पासं सर्वतोभद्रं दद्यात् सर्वेभ्य एव तु ॥